

ger, der måtte restere efter salg af pantsatte aktiver, og andre statslige fordringer (restancer) udgå af regnskabet som uerholdelige efter en periode på 20 år, selv om forældelse ikke måtte være indtrådt. Skatteministeren kan ligeledes inden udløbet af den nævnte 20-årige periode træffe aftale med debitor om afgørelse af sådanne skyldforhold mod betaling af et mindre beløb.

Endvidere er der en adgang for skatteministeren til at bemyndige et inkassobureau til at indgå de omhandlede betalingsaftaler med skyldnere, der er bosat i udlandet, da inkassobureauet i mange tilfælde vil være den instans, der er bedst bekendt med skyldnernes økonomi, og i en forhandlingssituation om afgørelse af en skyldners gæld, vil det være af værdi for bureauet at kunne træffe afgørelser på stedet mod til gengæld af inkassere et beløb som ellers ikke ville blive betalt.

I forhold til FL 2001 foreslås kravet om regnskabsmæssig forklaring ophævet som overflødig.

Ad tekstanmærkning nr. 105.

Tekstanmærkningen er opført første gang på nærværende finanslovsforslag. På baggrund af overførslen af opgaver fra Finansministeriet til Skatteministeriet i forbindelse med regeringsdannelsen er tilsvarende tekstanmærkning optaget på §7.

Der kan opkræves gebyrer af en sådan størrelsesorden, at betalingen kan dække de omkostninger, der er forbundet med administrationen. Sådanne omkostninger omfatter også et kalkuleret provenutab, opgjort på baggrund af forventningerne til debitorernes betalingssevne. Restanceområdet opfattes i denne sammenhæng som ét gebyrområde.

Gebyrer kan eksempelvis opkræves for følgende ekspeditioner: Oprettelse, moderation, relaxation, gældsøvertagelse, ændring af lånevilkår, henstand og lønindeholdelse. Der kan derudover opkræves gebyrer for udsendelse af påkrav, rykker ved for sen betaling, indfrielsesopgørelser, kontoudtog, saldoopgørelser, giroindbetalingskort mv. samt træk via betalingservice. Der kan endvidere opkræves gebyrer for fornyet udsendelse af tilbagebetalingsplan, årsopgørelse og kopi af lånedokument.

Ad tekstanmærkning nr. 106.

Tekstanmærkningen er opført første gang på nærværende finanslovsforslag. På baggrund af overførslen af opgaver fra Finansministeriet til Skatteministeriet i forbindelse med regeringsdannelsen er tilsvarende tekstanmærkning optaget på §7.

Da bl.a. Told og Skat fungerer som servicevirksomhed for andre statsinstitutioner mv., vil der fremover i videre omfang ske en betaling fra opdragsgiverne, i det omfang Told og Skats udgifter ikke dækkes af gebyrer mv.

I en række tilfælde varetager Told og Skat opgaver for andre statsinstitutioner ifølge en aftale, der er indgået efter § 9 i lov om afvikling af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning eller tidligere efter § 8, stk. 2, i lov om Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning. Betaling for Told og Skats ydelser fastsættes i disse tilfælde i aftalen. For opgaver af mindre omfang, der på ensartet måde løses for en større kreds af statsinstitutioner, kan skatteministeren fastsætte betalingstakster for de enkelte ydelser. Der henvises i øvrigt til kongelig resolution af 27. november 2001, jf. bekendtgørelse nr. 1107 af 20. december 2001 om ændring af ministeriernes forretninger, og § 38, stk. 1, i lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v.